

Ifj. Tompó László

A LIBERÁLIS ISKOLA CSŐDJE

Magyar Bálint nemrég bejelentette, hogy már ebben a tanévben megtiltják a buktatást az általános iskola második osztályában is, és megszüntetik az osztályozást. Az általa és pártja, az SzDSz ideológusai képviselte liberális szemlélet szerint nem csak a nemzeti és a keresztény, de semminemű világnézetet nem lehet ráerőltetni a gyermekekre – ez lenne a „világnézeti semlegesség” –, hanem rájuk kell bízni a választást, sőt azt is, egyáltalán akarnak-e bármiféle értékrendről hallani. Hasonlóképpen etikai normákat sem lehet a gyermekekre kényszeríteni, mert ezzel megsértenénk személyiségi jogokat. Nem kétséges, hogy a „gyermek- és személyiségközpontú”-nak beállított felfogás leghatározottabb megfogalmazója az a Jean-Jacques Rousseau volt, aki mindezt már 1762-ben meghirdette az „Émil, vagy a nevelésről” című regényében.

Szerinte „a Teremtő akaratából” mindenki jónak születik, ezért a gyermek ösztöneit, testi és anyagi kívánságait egyáltalán nem szabad korlátozni, mert az veszélyezteti egyéniségét. Hogy ez hova vezet manapság, hazánkban eddig inkább csak hírből tudhattuk, hiszen – a Kádár-korszak minden nemzetellenessége ellenére – a hagyományos, ún. „porosz” módszert, amely a szellemi megismerés pontosságára, rendszerességére és ezzel párhuzamosan a testi erőnlét fejlesztésére helyezte a hangsúlyt, a magyar iskolarendszer megőrizte, amit bizonyít, hogy fiataljaink bámulatosan megállták helyüket a külföldi iskolákban is. Az SzDSz-diktatúra megkívánta iskolatípus azonban egyre gátlátalanabban akarja gyermekeink lelki, szellemi és testi egészségét aláásni.

Az amerikai iskolákból kikerülő diákok zöme analfabéta, a legegyszerűbb számtani műveletek elvégzésére is képtelen, a világtörténelem eseményeit, az európai nemzetek kulturális teljesítményeit elemi fokon sem ismeri. Bármennyire hihetetlennek tűnik, tény, hogy az

USA-ban egy átlagos matematika szakos egyetemista hallgató messze nem tud annyit, mint egy korántsem jeles osztályzatú magyar középiskolás. De korántsem csak a szellemi képességeikkel van baj. A legfrissebb felmérések szerint az amerikai fiatalságnak fokozatosan „eltűnik” az izomzata. A 6 és 16 év közötti amerikai fiatalok ötven százaléka nem volt képes teljesíteni a Kraus-Weber-tesztek követelményeit, míg a hasonló korú európaiaknál ez az arányszám csak tíz százalék volt, aminek oka a „gombnyomásos” életmód, a krónikus televízió-függőség, amelyről Manfred Sptizer megállapítja: „Tudományos kutatások szerint a televízió hatására a gyerekek kövérré, butává, erőszakossá válnak, és rossz lesz a tanulmányi eredményük. Egy átlagos amerikai diák 13 ezer órát tölt el az iskolában 12 év tanulás alatt, de 25 ezer órát a tévé előtt, amelynek során 32 ezer gyilkosságot, 40 ezer gyilkossági kísérletet és 200 ezer erőszakos cselekményt lát.” (*Deutsche Presse Agentur*, 2005. szept. 30.)

Magyar Bálint és hívei fájlalják, hogy nálunk még nincs teljesen így, hogy vannak általános- és középiskolák, amelyekben nem kötelező tananyag Kertész Imre és **Eörsi István**, annál inkább Szabó Dezső vagy Wass Albert. Hogy nem minden gimnázium mellékhelyisége szolgál a serdülő ifjúság „csillapíthatatlan” nemi vágyának kielésére, hogy közülük nem mindegyik engedélyezi a lágy és nem lágy drogok, a kendermag és egyéb füvek szívását, osztályfőnöki óra címén a tanárnak a drogot népszerűsítő előadást, vagy akár a tananyagot megkövetelő tanár diákok és szülők közös akaratából való azonnali eltávolítását.

Nekik „sok” az, amit a porosz iskola hitünkéből, kultúránkából megőrzött, ezért törekszenek arra, hogy kiforgassanak múltunkból, ezért akarják, hogy testi és szellemi munkavégzésre teljesen képtelen, a szó szoros értelmében erkölcsileg és fizikailag használhatatlan ifjúságot bo-

csássanak ki intézményeikből. Céljuk, hogy előbb-utóbb minden hazai iskola magáévá tegye a Rudolf Steiner megálmodta Waldorf-módszert, amely a lelki, szellemi és testi képességek teljes leépítésével korcs nemzedékeket bocsát ki. Bármily hihetetlennek tűnik, tény, hogy a „Waldorf-iskolában” (nálunk jelenleg egyetlen egy működik, Solymáron) azt tesz a gyermek, amit akar: akkor is „érett-ségizhet”, ha tizenyolc éves koráig nem tanul meg írni, olvasni, számolni.

Minden jel arra mutat, hogy az SzDSz irányította kultusztárca egyetlen érdemi célja a holocaustkultusz ébren tartása. Szándéka szerint legszívesebben eltörölné a történelem tantárgyat, hiszen mindaz, ami nem fér bele a „holocaust-propagandába”, elavult és értelmetlen. A „holocaust” viszont nem: hadd higgye szegény magyar, hogy azért bűnös, mert eleik „gáz-

kamrába küldték” a zsidókat! Odáig süllyedtünk, hogy egy nemrég megjelent „Társadalomismeret” című tankönyv (szerzője Domokos Zsuzsa) a Nürnbergi Per szellemében azt veri a nebulók fejébe, hogy a nemzetiszocializmus „közel hatvanmillió ember értelmetlen halálához” vezetett.

Régi igazság: az nyeri meg a jövőt, aki az ifjúságot megnyeri. *A jelek szerint a liberális világhódítók a magyar ifjúság erkölcsi-szellemi tönkretételével akarják saját gyermekeiknek megnyerni a jövőt a mi őseink földjén.* Remélem, eljön az idő, talán nem is olyan sokára, amikor még jobban ki fogják mutatni foguk fehérét a liberális iskola sarlatánjai, és annyira elege lesz belőlük a most még elhomályosult szemű, de végsőkéig el nem vakítható magyar tömegeknek, hogy szedhetik sátorfájukat, és oda kerülnek, ahová valók.